

Okręgowy Sąd Lekarski w Gdańsku
80-204 Gdańsk
ul. Śniadeckich 33
OSL- 12/Wu/2013

O r z e c z e n i e

W dniu marca 2014r. w siedzibie Okręgowego Sądu Lekarskiego w Gdańsku, Okręgowy Sąd Lekarski w składzie:

Przewodniczący

Członkowie

.....

Protokolant

w obecności Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej

.....

po rozpoznaniu sprawy p-ko lek.

córce, ur. w

nr prawa wykonywania zawodu, nr rejestru

.....

obwinionej o to, że:

w dniu pełniąc dyżur w Poradni w, przy, wystawiła zwolnienie lekarskie z datą maja 2010r. stwierdzając, że pan w okresie od05.2010r. do06.2010r. był zdolny do pracy z powodu choroby, formułując treść tego zwolnienia lekarskiego w oczekiwaniu korzyści majątkowej, którą w kwocie zł otrzymała, czym naruszyła art. 41 KEL,

na mocy art. 53 i 78 ustawy z dnia 2 grudnia 2009 roku o izbach lekarskich (Dz. U. Nr 219, poz. 1708)

uznał winnym zarzucanego mu czynu jw.

i zgodnie z art. 83 ust. 1 przywołanej ustawy postanowił ukarać lekarza karą upomnienia, kosztami postępowania obciążyć ukaranego lekarza.

Członkowie

.....

.....

Przewodniczący

.....

.....

UZASADNIENIE:

W dniu maja 2010r. do Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej OIL w Gdańsku (zwanego dalej Rzecznikiem) V-ce Przewodniczący OIL w Gdańsku przekazał informację prasową dot. przyjęcia korzyści majątkowych przez lekarza za poświadczenie nieprawdy w zaświadczeniach lekarskich. Rzecznik w tym samym dniu zwrócił się do Prokuratury Rejonowej w o udostępnienie wyników postępowania w stosunku do lek. po uzyskaniu odpowiedzi z dnia sierpnia 2010r. w dniu września 2010r. wydał postanowienie o wszczęciu postępowania.

dowód: *pismo OIL w Gdańsku z05.2010r. wraz z artykułem prasowym, pismo Rzecznika z05.2010r., pismo PR w z08.2010r., postanowienie o wszczęciu postępowania*

W dniu października 2010r. Rzecznik przedstawił lek. zarzut poświadczenia nieprawdy w zaświadczeniu lekarskim dla osiągnięcia korzyści materialnej, co w ocenie Rzecznika stanowiło naruszenie art. 41 Kodeksu Etyki Lekarskiej (KEL).

dowód: *postanowienie o przedstawieniu zarzutów*

Obwiniona po zapoznaniu się z treścią zarzutów oświadczyła, że nie zgadza się z postawionymi jej zarzutami i zobowiązuje się do złożenia wyjaśnienia na piśmie.

dowód: *protokół przesłuchania z10.2010r.*

W dniu lutego 2013r. Rzecznik wydał postanowienie o zmianie postanowienia o przedstawieniu zarzutów.

dowód: *postanowienie o zmianie postanowienia o przedstawieniu zarzutów*

W dniu września 2013r. Rzecznik skierował do tut. Okręgowego Sądu Lekarskiego wniosek o ukaranie lek. Rzecznik zarzucił lek., że w dniu maja 2010r. pełniąc dyżur w Poradni w, wystawiła zwolnienie lekarskie z datą maja 2010r. stwierdzając, że Pan w okresie od maja 2010r. do czerwca 2010r. był niezdolny do pracy z powodu choroby, formułując treść tego zwolnienia lekarskiego w oczekiwaniu korzyści majątkowej, którą w kwocie zł otrzymała.

dowód: wniosek o ukaranie z09.2013 r.

Okręgowy Sąd Lekarski w Gdańsku ustalił następujący stan faktyczny:

Lekarz w 2010r. była pracownikiem NZOZ w

okoliczność bezsporna

W dniu maja 2010r. pracując w ww. zakładzie opieki zdrowotnej wystawiła bez przeprowadzenia badania zaświadczenie lekarskie, w którym poświadczyła nieprawdę, że pacjent w okresie od maja do czerwca 2010r. zwolniony jest z pracy z powodu choroby i jest niezdolny do odbycia podróży.

dowód: odpis wyroku SR w z07.2012r, protokół z zeznań

W czasie dwukrotnego przesłuchania Obwinionej w Prokuraturze Rejonowej w w toku postępowania przygotowawczego zeznała, że znała pacjenta od 2009r, przychodził do niej kilkakrotnie na dyżury-mówił o swoich problemach z pracą oraz o toczącej się przeciwko niemu sprawie sądowej i prosił o wypisaniu leków. Był zestresowany, skarżył się na bezsenność. W związku z powyższym wypisała mu receptę na lek nasenny i

zaświadczenie lekarskie o niezdolności do stawienia się w sądzie i wykonywania czynności z powodu choroby w dniach od 07 do07 2009r. i skierowała pacjenta do lekarza sądowego celem potwierdzenia i za tę wizytę nie przyjęła pieniędzy. Od lutego do maja 2010r dzwonił do niej wielokrotnie prosząc o prywatną wizytę, na którą się nie zgodziła proponując choremu leczenie u psychiatry. W dniu maja 2010r. zadzwonił ponownie prosząc o wizytę prywatną, ponieważ bardzo pilnie potrzebował zaświadczenia dla sądu. Obwiniona przyjęła pacjenta w NZOZ w, wypisała mu leki nasenne, a ponieważ bardzo o to prosił także zaświadczenie stwierdzające, że nie może on ponownie stawić się przed sądem w i za te wizytę przyjęła wynagrodzenie w wysokoścido czego miała prawo.

dowód: *protokoły przesłuchania Obwinionej z PR w*

W dniu lipca 2012r. Sąd Rejonowy w uznał lek. winną zarzucanego tego, że w dniu maja 2010r. pełniąc funkcję lekarza chorób wewnętrznych w NZOZ w w celu osiągnięcia korzyści majątkowej naruszyła przepisy prawa wystawiając zaświadczenie lekarskie w dniu maja 2010r., w którym poświadczyła nieprawdę, iż pacjent jest zwolniony z pracy w dniach od maja do czerwca 2010r. z powodu choroby i niezdolny jest do odbycia podróży, za co przyjęła korzyść majątkową w kwocie Wyrok ten uprawomocnił się dnia sierpnia 2012r.

dowód: *odpis wyroku SR w z07.2012r.*

Okręgowy Sąd Lekarski w Gdańsku zważył, co następuje:

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom składanym przez Obwinioną. Bez znaczenia dla istoty przewinienia zawodowego było twierdzenie Obwinionej, że nie wystawiła panu zwolnienie lekarskiego tylko zaświadczenie o niezdolności do pracy. Treść art. 41 KEL wyraźnie wskazuje, że naganne zachowanie może obejmować zaświadczenie lekarskie wydawane pod presją lub w oczekiwaniu osobistych korzyści.

Bez istotnego znaczenia dla powyższego czynu było także to, że Obwiniona twierdziła, że w NZOZ w przyjmowała pacjentów ubezpieczonych, prywatnych NZOZ oraz pacjentów prywatnych na podstawie umowy jako lek wyjazdowy i miała prawo do honorarium, dodała, że tych pacjentów przyjmowała również w domu. Podkreślić należy, że przywołany powyżej przepis art. 41 KEL wskazuje bowiem jednoznacznie, że lekarzowi nie wolno wystawiać dokumentów nawet tylko pod presją pacjenta. W tej sprawie nie może budzić wątpliwości wystawienia zaświadczenia w dniumaja 2010r. na rzecz zarówno pod presją, jak i jednocześnie z oczekiwaniem korzyści dla Obwinionej.

W tym zakresie nie można w tym postępowaniu skutecznie podważać prawomocnego wyroku sądu powszechnego. Odpis tego wyroku został dołączony do akt w formie i na zasadach przewidzianych przez odpowiednie przepisy prawa, jak również pochodzi od organu uprawnionego do jego wystawienia (tj. Sądu Rejonowego w).

Sąd w tym postępowaniu nie badał zasadności, czy zgodności z przepisami prawa, przyjmowania przez Obwinioną pacjentów prywatnych czy też takich, których świadczenia finansował publiczny płatnik. W tym zakresie Sąd jest bowiem wyraźnie ograniczony zarzutem sformułowanym we wniosku o ukaranie przez Rzecznika.

Sąd nie dał wiary Obwinionej w zakresie twierdzeń, że nie chciała przyjąć gratyfikacji od ponieważ pacjent był bezrobotny i w wieku jej

syna, ale pan wymusił na niej przyjęcie pieniędzy w wysokości W ocenie Sądu stanowi to jedynie przyjęta linia obrony. Nadto brak jest innych dowodów, które by za taką możliwością przemawiały.

Mając na uwadze powyższe względy Sąd uznał, że Obwiniona swoim postępowaniem naruszyła artykuł 41 KEL. Przeprowadzone postępowanie dowodowe przez Sąd doprowadziło do przekonania o winie Obwinionej. W ocenie Sądu w sprawie nie ujawniły się istotne i niezależne od niej okoliczności, które uniemożliwiałyby jej podporządkowanie się obowiązującym przepisom co do wydawania zaświadczeń zgodnie z wiedzą i sumieniem, bez poddawania się presji pacjenta. Obwiniona posiada niemałe doświadczenie zawodowe, zatem można było tego od niej wymagać.

Za powyższy czyn Sąd wymierzył karę upomnienia. Sąd uznał, że kara upomnienia będzie adekwatna do stopnia winy lekarza. Wymierzenie innej kary w ocenie Sądu było zbyt surowe.

Dodać należy, że w przypadku skazania Obwiniony lekarz – zgodnie z zapisami ustawy o izbach lekarskich - ma obowiązek ponieść koszty postępowania i takiej też treści orzeczenia tutaj. Sąd wydał.

Członkowie

.....

.....

Przewodniczący

.....